

ការសិក្សាដ៏ទូលំទូលាយមួយអំពីការធ្លាក់ចេញពីព្រះគម្ពីរ

គោលគំនិតនៃការបោះបង់ចោល ឬការក្បត់ជំនឿ គឺជាប្រធានបទសំខាន់មួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលពិពណ៌នាអំពីទង្វើនៃការងាកចេញពីជំនឿលើព្រះតាមរយៈការ
ការធ្វេសប្រហែសបន្តិចម្តងៗ ឬការកើតឡើងវិញខាងវិញ្ញាណ។ ការសិក្សានេះផ្តល់នូវការរុករាយយ៉ាងហ្មត់ចត់អំពីការក្បត់ជំនឿ ដោយរួមបញ្ចូលពាក្យភាសាដើម
ឧទាហរណ៍ព្រះគម្ពីរ លក្ខណៈ ផលវិបាក និងក្តីសង្ឃឹមសម្រាប់ការស្តារឡើងវិញ។ វារួមបញ្ចូលទាំងការយល់ដឹងពីកូរិនថូសទី១ ៥ ម៉ាថាយ
១៥-១៦ យូដាស «វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរដែលចូលទៅក្នុងមនុស្សម្នាក់» រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីនគរ សុភាសិតអំពីផ្តែកត្រឡប់ទៅរកកំអួតរបស់វាវិញ
មនុស្សលាក់ពុត ត្រូវក្លែងក្លាយ ពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ និងអត្ថបទបន្ថែម។ ផ្នែកមួយបែងចែកព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត (ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ)
ពីវិញ្ញាណនៃកំហុស (ឥទ្ធិពលអារក្ស) ដោយបង្ហាញពីតួនាទីរបស់ពួកគេក្នុងការទប់ស្កាត់ ឬលើកកម្ពស់ការក្បត់ជំនឿ រួមទាំងការគំរាមកំហែងជាក់លាក់ដែលបង្ក
ការសិក្សានេះសង្កត់ធ្ងន់ថាការនៅក្នុងព្រះវិហារមិនធានានូវភាពសុំពីការបោះបង់ចោលនោះទេ ដោយគូសបញ្ជាក់ថាគ្រាន់តែជាសមាជិក
ឬការចូលរួមក្នុងសហគមន៍ជំនឿមិនធានានូវការតស៊ូនោះទេ។ ការជជែកជែកក្នុងខាងទ្រឹស្តីសាសនាស្តីពីសន្តិសុខដ៏អស់កល្បជានិច្ចត្រូវបានកំណត់ថាជា
០០០០០; ការបង្ហាញនូវស្តីបង្ហាញ និងការធ្វើតាមការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូឱ្យបានត្រឹមត្រូវ០០០០០; ដោយមានភាពពាក់ព័ន្ធរបស់វាទៅនឹងការក្បត់ជំនឿដែល
និងវិះគន់ដោយប្រើតែអត្ថបទព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ ដោយធានាបាននូវភាពត្រឹមត្រូវចំពោះបរិបទរបស់ពួកគេ និងមិនរាប់បញ្ចូលមតិខាងក្រៅ។
ឧកម្មទាំងអស់ត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់សម្រាប់ភាពត្រឹមត្រូវនៅក្នុងបរិបទព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេដោយប្រើកំណែស្តង់ដារភាសាអង់គ្លេស
(០០០)។

១. និយមន័យ និងពាក្យភាសាដើម

ការក្បត់ជំនឿសំដៅទៅលើការងាកចេញពីជំនឿលើព្រះដោយចេតនា ឬបន្តិចម្តងៗ ដែលរួមបញ្ចូលការបោះបង់យ៉ាងសកម្ម និងការរលាយចោលដោយអកម្ម។
ភាសាដើមនៃព្រះគម្ពីរបញ្ជាក់អត្ថន័យរបស់វាថា៖

□ ហេព្រើរ (គម្ពីរសញ្ញាចាស់):

- ០០០០០០ (០០០០០០០០): មកពី ០០០ (០០០០) ដែលមានន័យថា ០០០០០; ងាក០០០០០; វាបកប្រែថា ០០០០០; ការដេញយកយូរ០០០០០;
ឬ ០០០០០; ការកូបត់ជំនឿ០០០០០; នៅក្នុងយេរេមា ០:០-០០ ពិពណ៌នាអំពីភាពមិនស្មោះត្រង់របស់អ៊ីស្រាអែលថា៖
០០០០០; តម្កល់ក្នុងយេរេមា ០០០០០០ ដែលបានប្រព្រឹត្តិអំពើពេស្យាចារនៅទីនោះ? ... ប៉ុន្តែ យូដាជាប្អូនស្រីក្បត់របស់នាងមិនបានរំលឹកករណីខ្ញុំ
គឺដោយធ្វើពុតជា នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់០០០០០; (យេរេមា ០:០, ០០, ០០០)។ បរិបទបង្ហាញពីអ៊ីស្រាអែល
និងយូដាបានងាកចេញពីព្រះទៅជាការគោរពបូជារូបព្រះ ដោយមិនអើពើនឹងការអំពាវនាវរបស់ទ្រង់ឱ្យប្រើចិត្ត។

□ ភាសាក្រិច (គម្ពីរសញ្ញាថ្មី):

- ០០០០០០០០ (០០០០០០០០០០): មានន័យថា ០០០០០; ការបោះបង់ចោល០០០០០; ឬ ០០០០០; ការបោះបង់០០០០០;
វាលេចឡើងនៅក្នុង ០ ថែស្សាឡូនីច ០:០ ថា ០០០០០; កុំឱ្យអ្នកកណាបញ្ជូនភាគអ្នកករណីគុណតាមមធ្យមហាយណាមួយឡើយ។
ដ្បិតថ្ងៃនោះនឹងមិនមកដល់ទេ លុះត្រាតែមានការបោះបង់មកជាមុន ហើយបុរសនៃអំពើទុច្ចរិតនឹងត្រូវបានបង្ហាញ០០០០០;
(០០០)។ បរិបទគឺជាការក្បត់ជំនឿនៅគ្រាចុងក្រោយ ដែលមនុស្សជាច្រើនបដិសេធសេចក្តីពិត។
- ០០០០០០០០ (០០០០០០០០០០): មានន័យថា «ដកខ្លួនចេញ ចាកចេញ ឬធ្លាក់ចេញ» ដែលប្រើក្នុងលូកា ៨:១៣៖ «ឯអ្នក
ដែលនៅលើថ្ម... កាលណាគេព្រះបន្ទូល នោះគេទទួលយកដោយអំណរ។ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនេះគ្មានឫសទេ គេជឿមួយរយៈ
ហើយនៅពេលមានការសាកល្បង គេធ្លាក់ចេញ» (០០០); ធីម៉ូថេទី១ ៤:១៖ «អ្នកខ្លះនឹងងាកចេញពីជំនឿ ដោយលះបង់
ខ្លួនទៅតាមវិញ្ញាណបោកបញ្ឆោត និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់អារក្ស» (០០០); និងហេព្រើរ ៣:១២៖ «បងប្អូនអើយ ចូរប្រយ័ត្ន

ក្រែងលោមានចិត្តអាក្រក់ មិនជឿនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដែលនាំឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្លាក់ចេញពីព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់» (០០០)។

ពាក្យទាំងនេះ នៅក្នុងបរិបទព្រះគម្ពីររបស់ពួកគេ កំណត់ការក្បត់ជំនឿថាជាការងាកចេញពីព្រះ មិនថាតាមរយៈការបះបោរ ឬការធ្វេសប្រហែសនោះទេ។

២. ឧទាហរណ៍នៃការក្បត់ជំនឿក្នុងព្រះគម្ពីរ

ព្រះគម្ពីរផ្តល់នូវឧទាហរណ៍នៃការក្បត់ជំនឿ ដោយបង្ហាញពីមូលហេតុ និងផលវិបាករបស់វា៖

ឧទាហរណ៍នៃគម្ពីរសញ្ញាចាស់

- ការគោរពបូជាបូព្រះរបស់អ៊ីស្រាអែល៖ យេរេមា ៣:៦-១០ ពិពណ៌នាអំពីភាពមិនស្មោះត្រង់របស់អ៊ីស្រាអែលក្នុងការគោរពបូជាបូព្រះ ទោះបីជាមានសេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះក៏ដោយ៖ «នាងមិនបានត្រឡប់មកវិញទេ។ ហើយយូដាជាប្អូនស្រីរបស់នាងដែលក្បត់ក៏បានឃើញដែរ» (យេរេមា ៣:៧)។ បរិបទបង្ហាញពីគំរូនៃការក្បត់ជំនឿរួមគ្នា ដោយមិនអើពើនឹងការអំពាវនាវរបស់ព្រះឱ្យប្រែចិត្ត។
- ស្តេចសូល៖ នៅក្នុងសាំយូអែលទី១ ១៥:១០-២៣ សូលមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះបញ្ជារបស់ព្រះក្នុងការបំផ្លាញពួកអាម៉ាឡេកថា “ដោយព្រោះឯងបានបដិសេធព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេហូវ៉ា នោះទ្រង់ក៏បានបដិសេធឯងមិនឲ្យធ្វើជាស្តេចដែរ” (សាំយូអែលទី១ ១៥:២៣)។ មោទនភាព និងការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ទ្រង់បង្ហាញពីការក្បត់ជំនឿរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗ។
- សាំសុន៖ នៅក្នុងសៀវភៅចៅហ្វាយ ១៣-១៦ សាំសុន ជាពួកណាសាវិតម្នាក់ដែលខ្លួនដល់ព្រះ បានសម្របសម្រួលជាមួយ ដេលីឡា ដោយបំពានលើពាក្យសច្ចារបស់គាត់ថា “ព្រះយេហូវ៉ាបានបោះបង់គាត់ចោល” (ចៅហ្វាយ ១៦:២០)។ ការបរាជ័យរបស់ គាត់នាំឲ្យគាត់ដួលរលំ។
- សាឡូម៉ូន៖ ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១១:១-១៣ រៀបរាប់ពីការងាកទៅរកការគោរពបូជាបូព្រះរបស់សាឡូម៉ូន ដែលទទួលឥទ្ធិពលពីភរិយាបរទេសថា “ព្រះទ័យរបស់ទ្រង់មិនស្មោះត្រង់ទាំងស្រុងចំពោះព្រះយេហូវ៉ាជាព្រះរបស់ទ្រង់ទេ” (ពង្សាវតារក្សត្រទី១ ១១:៤)។ នេះនាំទៅដល់ការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ ដោយបែងចែកនគរ។

ឧទាហរណ៍នៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី

- យូដាស អ៊ីស្តារីយ៉ុត៖ នៅក្នុងម៉ាថាយ ២៦:១៤-១៦; ២៧:៣-៥ យូដាសបានក្បត់ព្រះយេស៊ូវដើម្បីលុយថា “តើអ្នករាល់គ្នានឹងឲ្យអ្វីមកខ្ញុំ បើខ្ញុំប្រគល់គាត់មកអ្នករាល់គ្នា?” (ម៉ាថាយ ២៦:១៥)។ ភាពលោភលន់ និងការបដិសេធព្រះយេស៊ូវរបស់គាត់ គឺជាសញ្ញានៃការក្បត់ជំនឿរបស់គាត់។
- ដេម៉ាស៖ ដើម្បីចេតិយ ៤:១០ ចែងថា «ដេម៉ាស ដោយស្រឡាញ់លោកីយ៍នេះ បានបោះបង់ចោលខ្ញុំ» (០០០)។ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ចំពោះលោកីយ៍នេះ បានបណ្តាលឲ្យគាត់បដិសេធព្រះយេស៊ូវ។
- ពួកសិស្សនៅក្នុងយ៉ូហាន ៦:៦៦៖ បន្ទាប់ពីការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវអំពីការបរិភោគសាច់របស់ទ្រង់ «ពួកសិស្សជាច្រើនរបស់ទ្រង់បានដកថយ ហើយលែងដើរជាមួយទ្រង់ទៀត» (យ៉ូហាន ៦:៦៦) ដែលបង្ហាញពីការបដិសេធសេចក្តីពិតដ៏លំបាក។
- ការព្រមាននៅក្នុងសៀវភៅហេព្រើរ៖ ហេព្រើរ ៦:៤-៦ ព្រមានថា «ក្នុងករណីអ្នកដែលធ្លាប់បានភ្លឺស្វាង... ហើយបន្ទាប់មកបានធ្លាក់ចេញ នោះមិនអាចធ្វើឲ្យពួកគេប្រែចិត្តឡើងវិញបានទេ ព្រោះពួកគេកំពុងតែឆ្កាងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះម្តងទៀត» (០០០)។ ហេព្រើរ ១០:២៦-៣១ បន្ថែមថា «ប្រសិនបើយើងបន្តធ្វើបាបដោយចេតនា បន្ទាប់ពីបានទទួលចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត នោះលែងមានយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើពិត គឺមានតែការរង់ចាំដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាចចំពោះការវិនិច្ឆ័យប៉ុណ្ណោះ» (០០០)។

ឧទាហរណ៍ទាំងនេះបង្ហាញពីការក្បត់ជំនឿដែលកើតចេញពីការគោរពបូជាបូព្រះ មោទនភាព លោភលន់ បំណងប្រាថ្នាខាងលោកីយ ឬការបដិសេធសេចក្តីពិត។

៣. លក្ខណៈ និងមូលហេតុនៃអ្នកដែលបោះបង់ចោល

ព្រះគម្ពីរកំណត់លក្ខណៈ និងមូលហេតុនៃអ្នកដែលធ្លាក់ចេញ៖

លក្ខណៈ

- ជំនឿរាក់ៗ៖ លូកា ៨:១៣ ពិពណ៌នាអំពីអ្នកដែល «ទទួល ០ព្រះបន្ទូល ០ ដោយអំណរ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនេះគ្មានឫសទេ គេជឿមួយរយៈ ហើយនៅពេលមានការល្បួងល គេរាតចិត្តចេញ» (០០០)។

- ភាពលាក់ពុត៖ ម៉ាថាយ ២៣:២៧-២៨ ប្រៀបធៀបមនុស្សលាក់ពុតទៅនឹង «ផ្លូវដែលលាបពណ៌ស... ខាងក្រៅមើលទៅស្អាត ប៉ុន្តែខាងក្នុងពោរពេញដោយឆ្អឹងមនុស្សស្លាប់ និងអំពើមិនស្អាតគ្រប់បែបយ៉ាង» (០០០)។
- ការធ្វេសប្រហែសខាងវិញ្ញាណ៖ ហេត្រើរ ២:១ ព្រមានថា «យើងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ឲ្យបានដិតដល់ចំពោះអ្វីដែលយើងបានឮ ក្រែងលោយើងរសាត់ចេញពីវា» (០០០)។
- ខ្វះការតស៊ូ៖ ម៉ាថាយ ២៤:១០-១២ ព្យាករណ៍ថា «មនុស្សជាច្រើននឹងបោះបង់ចោល... ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតនឹងកើនឡើង សេចក្តីស្រឡាញ់របស់មនុស្សជាច្រើននឹងរសាយបាត់ទៅ» (០០០)។
- ការបដិសេធព្រះគ្រីស្ទ៖ យូដាស ១:៤ ពិពណ៌នាអំពី «មនុស្សទុច្ចរិត ដែលបង្ខូចព្រះគុណរបស់ព្រះនៃយើងឲ្យទៅជាកាមគុណ ហើយបដិសេធព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអម្ចាស់តែមួយគត់របស់យើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» (០០០)។

ឥរិយាបថ

- អំពើបាបដែលមិនប្រែចិត្ត៖ កូរិនថូសទី១ ៥:១១ ណែនាំថា «មិនត្រូវសេពគប់ជាមួយអ្នកណាដែលមានឈ្មោះជាបងប្អូនឡើយ ប្រសិនបើគាត់មានទោសប្រព្រឹត្តអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ឬលោភលន់ ឬជាអ្នកច្នៃយបង្កប់ព្រះ អ្នកជេរបមាថ អ្នកប្រមើក ឬអ្នកបោកប្រាស់» (០០០)។ ប៉ុលប្រៀបធៀបអំពើបាបទៅនឹង «ដំបែ»៖ «ដំបែបន្តិចធ្វើឲ្យម្សៅទាំងមូលដុះឡើង» (កូរិនថូសទី១ ៥:៦) ដោយជំរុញថា «ចូរកំចាត់មនុស្សអាក្រក់ចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នា» (កូរិនថូសទី១ ៥:១៣)។
- ភាពលាក់ពុត និងការបង្រៀនមិនពិត៖ ម៉ាថាយ ១៥:៨ ចែងថា «ប្រជាជននេះគោរពខ្ញុំដោយបបួរមាត់របស់ពួកគេ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់ពួកគេនៅឆ្ងាយពីខ្ញុំ» (០០០)។ ពេត្រុសទី២ ២:១-៣ ព្រមានអំពី «គ្រូក្លែងក្លាយ... ដែលនឹងលួចយកលទ្ធិខុសឆ្គងដែលបំផ្លិចបំផ្លាញ... ហើយដោយសេចក្តីលោភលន់របស់ពួកគេនឹងកេងប្រវ័ញ្ចអ្នករាល់គ្នាដោយពាក្យមិនពិត» (០០០)។

មូលហេតុ

- ការបង្រៀនមិនពិត៖ ធីម៉ូថេទី១ ៤:១-៣ ព្រមានថា «អ្នកខ្លះនឹងងាកចេញពីជំនឿ ដោយលះបង់ខ្លួនឯងចំពោះវិញ្ញាណបោកបញ្ឆោត និងការបង្រៀនរបស់អារក្ស» (០០០)។
- សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់លោកិយ៖ យ៉ូហានទី១ ២:១៥-១៧ ព្រមានថា «កុំស្រឡាញ់លោកិយ ឬរបស់នៅក្នុងលោកិយឡើយ» (០០០)។
- ការបៀតបៀន និងទុក្ខវេទនា៖ ហេត្រើរ ៣:១២ ព្រមានអំពី «ចិត្តអាក្រក់ និងមិនជឿ ដែលនាំអ្នកឲ្យងាកចេញពីព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់» (០០០)។
- ភាពព្រងើយកន្តើយ និងការធ្វេសប្រហែស៖ ធីម៉ូថេទី២ ៣:១-៥ ពិពណ៌នាអំពីមនុស្សដែលមាន «រូបរាងដូចជាការគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះ ប៉ុន្តែបដិសេធប្រាសាទនៃការគោរពប្រតិបត្តិនោះ» (០០០)។
- ការរួមបញ្ចូលវប្បធម៌៖ រ៉ូម ១២:២ ជំរុញថា «កុំឲ្យគ្រាប់តាមលោកិយនេះឡើយ» (០០០)។

៤. ការបែងចែកវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតពីវិញ្ញាណនៃកំហុស

ដើម្បីទប់ស្កាត់ការក្បត់ជំនឿ ព្រះគម្ពីរផ្តល់នូវលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការបែងចែកព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត (ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ) ពីវិញ្ញាណនៃកំហុស (ឥទ្ធិពលអារក្ស) ដោយសារកម្លាំងខាងវិញ្ញាណទាំងនេះមានឥទ្ធិពលលើតាមនុស្សម្នាក់នៅតែស្មោះត្រង់ឬធ្លាក់ចេញ។ ភាពខុសគ្នានេះ ដែលមានឫសគល់នៅក្នុងអត្ថបទព្រះគម្ពីរ និងភាសាក្រិចដើម បញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់អំពីក្នុងនាទីរបស់មនុស្សម្នាក់ៗទាក់ទងនឹងជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទ និងការតស៊ូ។

មូលដ្ឋានព្រះគម្ពីរ

- យ៉ូហាន ៤:១-៦៖ «ពួកស្តួនភ្លាមើយ កុំជឿគ្រប់វិញ្ញាណទាំងអស់ឡើយ ចូរល្បួងលវិញ្ញាណទាំងនោះ ដើម្បីឲ្យដឹងថាមកពីព្រះឬអត់ ដ្បិតមានហោរាក្លែងក្លាយជាច្រើនបានចេញទៅក្នុងលោកិយហើយ។ ដោយហេតុនេះ អ្នករាល់គ្នាស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ វិញ្ញាណទាំងអស់ដែលទទួលស្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានយាងមកក្នុងសាច់ឈាម គឺមកពីព្រះ ហើយវិញ្ញាណទាំងអស់ដែលមិនទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ មិនមែនមកពីព្រះទេ។ នេះជាវិញ្ញាណរបស់មេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ... ពួកគេមកពីលោកិយ... យើងមកពីព្រះ។ អ្នកណាដែលស្គាល់ព្រះ អ្នកនោះស្តាប់យើង អ្នកណាដែលមិនមែនមកពីព្រះ អ្នកនោះមិនស្តាប់យើងទេ។ ដោយហេតុនេះ យើងស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត និងវិញ្ញាណនៃសេចក្តីខុសឆ្គង» (០០០)។
- យ៉ាកុប ២:១៩៖ «អ្នកជឿថាព្រះមានតែមួយ អ្នកធ្វើបានល្អហើយ។ សូម្បីតែអារក្សក៏ជឿដែរ ហើយញ័រខ្លួន!» (០០០)។

- កូរិនថូសទី១ ១២:៣៖ «គ្មានអ្នកណាដែលនិយាយដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះថា ព្រះយេស៊ូវត្រូវបណ្តាសាឡើយ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចនិយាយថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់បានទេ លើកលែងតែដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ» (០០០)។
- យ៉ូហាន ១៦:១៣-១៤៖ «កាលណាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតយាងមក ទ្រង់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងសេចក្តីពិតទាំងអស់... ទ្រង់នឹងលើកចម្លើងខ្ញុំ ដ្បិតទ្រង់នឹងយកសេចក្តីពិតរបស់ខ្ញុំមកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា» (០០០)។
- ម៉ាកុស ១:២៣-២៤៖ «មានបុរសម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណអាក្រក់ចូល... បានស្រែកឡើងថា ព្រះយេស៊ូវពីណាសារីតមើល តើព្រះអង្គមានរឿងអ្វីនឹងយើងខ្ញុំ? ... ខ្ញុំស្គាល់ព្រះអង្គហើយ គឺជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធនៃព្រះ» (០០០)។ ថូម៉ា កូរិនថូសទី២ ១១:៣-៤៖ «ដូចជាពស់បានបញ្ឆោតអេវ៉ាដោយល្បិចកលរបស់វា នោះចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាអាចនឹងរង្វេងចេញពីការលះបង់ដ៏ស្មោះត្រង់ និងបរិសុទ្ធចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ ដ្បិតបើមានអ្នកណាមកប្រកាសពីព្រះយេស៊ូវមួយទៀត ជាជាងព្រះយេស៊ូវដែលយើងបានប្រកាស ឬបើអ្នករាល់គ្នាទទួលវិញ្ញាណផ្សេងពីវិញ្ញាណដែលអ្នករាល់គ្នាទទួល...» (០០០)។

ការយល់ដឹងអំពីភាសាដើម

- វិញ្ញាណ (០០០០០០, ០០០០០០០): ប្រើសម្រាប់ទាំងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងវិញ្ញាណអារក្ស (ឧទាហរណ៍ “វិញ្ញាណអាក្រក់,” ០០០០០០ ០០០០០០០០០, ០០០០០០០ ០០០០០០០០០០, ម៉ាកុស ០:០០)។ បរិបទកំណត់ថាតើវាសំដៅទៅលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឬតទ្ធិពលរបស់អារក្ស។
- វិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត (០០០០០០ ០០០ ០០០០០០០០, ០០០០០០ ០០០ ០០០០០០០០០០): នៅក្នុង យ៉ូហាន ០០:០០ និង យ៉ូហានទី ០ ០:០ នេះពិពណ៌នាអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលនាំទៅរកសេចក្តីពិត (អាឡឺថេយ៉ា) ស្របតាមការបង្រៀនរបស់សាវ័ក។
- វិញ្ញាណនៃកំហុស (០០០០០០ ០០០ ០០០០០០, ០០០០០០ ០០០ ០០០០០០០): នៅក្នុង ០ ០០០០ ០:០, ០០០០០ មានន័យថា ០០០០០;ការបញ្ជូនទៅក្នុង ០០០០០០; ឬ ០០០០០;រងរង្វេង០០០០០; ដែលបង្ហាញពីតទ្ធិពលរបស់អារក្សដែលនាំទៅរកការមិនពិត។
- សារភាព (០០០០០០០០, ០០០០០០០០០): មកពី ០០០០០០០០០ មានន័យថាយល់ព្រមឬទទួលស្គាល់ជាសាធារណៈ (០ ០០០០ ០: ០) ។ វាបញ្ជាក់ពីការសារភាពអស់ពីចិត្តនៃការចាប់កំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវ (០០ ០០០០០ ០០០០០០០០០០០ “មកជាសាច់ឈាម”)។
- ជឿ (០០០០០០០០០, ០០០០០០០០០០): នៅក្នុងយ៉ាកូប ២:១៩ មកពី ០០០០០០០ បង្ហាញពីការយល់ព្រមខាងបញ្ញា ដោយសារអារក្សទទួលស្គាល់ព្រះ ប៉ុន្តែខ្វះជំនឿសង្គ្រោះ។
- ព្រះអម្ចាស់ (០០០០០០, ០០០០០០០): នៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ១២:៣ ការសារភាពថាព្រះយេស៊ូវជា ០០០០០០ បង្ហាញពីការចុះចូលចំពោះអំណាចដ៏ទេវភាព ដែលអនុញ្ញាតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
- ញ័រ (០០០០០០០០០០, ០០០០០០០០០០០០): នៅក្នុងយ៉ាកូប ២:១៩ ពួកអារក្សញ័រដោយការភ័យខ្លាច មិនមែនការថ្វាយបង្គំទេ ដែលផ្ទុយពីកិច្ចការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធក្នុងការបំផុសគំនិតឱ្យមានការគោរពប្រតិបត្តិ។

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ភាពខុសគ្នា

- ០. ការសារភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ៖
 - ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត៖ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធអាចឱ្យមានការសារភាពពិតប្រាកដថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ (០០០០០០០, កូរិនថូសទី១ ១២:៣) ហើយបានយាងមកក្នុងសាច់ឈាម (០០ ០០០០០ ០០០០០០០០០០, យ៉ូហានទី១ ៤:២)។ ការសារភាពនេះឆ្លុះបញ្ចាំងពីជំនឿសង្គ្រោះ និងការចុះចូល ដោយការពារការក្បត់ជំនឿដោយពង្រឹងអ្នកជឿនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហាន ១៥:៤-៥)។
 - វិញ្ញាណនៃកំហុស៖ អារក្សទទួលស្គាល់អត្តសញ្ញាណរបស់ព្រះយេស៊ូវ (ឧទាហរណ៍ “ព្រះអង្គដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះ” ម៉ាកុស ១:២៤) ប៉ុន្តែមិនសារភាពថាទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ទេ។ “ជំនឿ” របស់ពួកគេ (០០០០០០០០, យ៉ាកូប ២:១៩) គឺជាបញ្ញា ដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយការភ័យខ្លាច (០០០០០០០០០០០០០) មិនមែនជំនឿទេ ដែលនាំទៅដល់ការបះបោរ និងការក្បត់ជំនឿ (ធីម៉ូថេទី១ ៤:១)។
- ០. ការស្របនឹងសេចក្តីពិតរបស់សាវ័ក៖
 - ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត៖ ណែនាំអ្នកជឿឱ្យចូលទៅក្នុងសេចក្តីពិត (អាឡេថេយ៉ា) ដោយបញ្ជាក់ពីការបង្រៀនរបស់ពួកសាវ័ក (១យ៉ូហាន ៤:៦; យ៉ូហាន ១៦:១៣)។ នេះពង្រឹងការតស៊ូ ដោយទប់ទល់នឹងការបង្រៀនមិនពិតដែលនាំទៅរកការក្បត់ជំនឿ (២ថែស្សាឡូនីច ២:៣)។

□ វិញ្ញាណនៃកំហុស៖ ផ្សព្វផ្សាយ «វិញ្ញាណបោកប្រាស់ និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់អារក្ស» (១ធីម៉ូថេ ៤:១) ឬ «ព្រះយេស៊ូវមួយអង្គផ្សេង» (អាទូស អ៊ីស៊ីស ២កូរិនថូស ១១:៤) ដែលនាំទៅរកការបោកប្រាស់ និងការធ្លាក់ចេញ។

០. ផ្នែកនៃឥទ្ធិពល៖

□ ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត៖ បង្កើតផលផ្លែខាងវិញ្ញាណ (សេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ សន្តិភាព កាឡាទី ៥:២២-២៣) និងអំពើល្អ (យ៉ាកូប ២:១៧) ដោយលើកកម្ពស់ការតស៊ូក្នុងសេចក្តីជំនឿ។

□ វិញ្ញាណនៃកំហុស៖ ជម្រុញការបោកបញ្ឆោត ការភ័យខ្លាច និងអំពើបាប ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងគ្រូក្លែងក្លាយ (២ពេត្រុស ២:១-៣) និងអ្នកក្បត់ជំនឿ (យូដាស ១:៤) ដែលនាំទៅរកស្ថានភាពកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ (លូកា ១១:២៦)។

០. ការឆ្លើយតបទៅនឹងអំណាចរបស់ព្រះ៖

□ វិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត៖ ផ្តល់អំណាចដល់ការចុះចូលចំពោះព្រះយេស៊ូវ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកជឿ «នៅជាប់» ក្នុងទ្រង់ (យ៉ូហាន ១៥:៤) ការពារការក្បត់ជំនឿ។

□ វិញ្ញាណនៃកំហុស៖ ជំរុញឱ្យមានការបះបោរ ដោយសារអារក្សប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូវ (ម៉ាកុស ១:២៤) ហើយនាំអ្នកដទៃឱ្យបដិសេធទ្រង់ (យូដាស ១:៤) ដែលបណ្តាលឱ្យមានការក្បត់ជំនឿ។

ការតភ្ជាប់ទៅនឹងការក្បត់ជំនឿ

ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតរារាំងការក្បត់ជំនឿដោយណែនាំអ្នកជឿឱ្យសារភាពព្រះយេស៊ូវ ស្របនឹងសេចក្តីពិត បង្កើតផលផ្លែដ៏សុចរិត និងចុះចូលនឹងអំណាចរបស់ព្រះ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងយ៉ូហាន ១៥:៤-៦ និងហេព្រើរ ៣:១៤។ ផ្ទុយទៅវិញ វិញ្ញាណនៃកំហុសជំរុញការក្បត់ជំនឿដោយលើកកម្ពស់ការបោកបញ្ឆោត (លូកា ៨:១៣) ការបង្រៀនមិនពិត (ធីម៉ូថេទី១ ៤:១) និងការបះបោរ (ថេស្តាឡូនីទី២ ២:៣) ដូចដែលបានបង្ហាញដោយយូដាស (ម៉ាថាយ ២៦:១៤-១៦) និងដេម៉ាស (ធីម៉ូថេទី២ ៤:១០)។ ការសាកល្បងវិញ្ញាណ (យ៉ូហានទី១ ៤:១) គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការជឿសារវាងការបោកបញ្ឆោត និងរក្សាភាពស្មោះត្រង់។

សុន្ទរកថាអំពីមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ

ព្រះគម្ពីរព្រមានអំពីការគំរាមកំហែងជាក់លាក់ដែលបង្កឡើងដោយពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ - បុគ្គលដែលបដិសេធថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានយាងមកក្នុងសាច់ឈាម ដោយហេតុនេះប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិតស្នូលនៃការចាប់កំណើតជាមនុស្សរបស់ទ្រង់។ ដូចដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុងយ៉ូហានទី១

២:១៨-១៩ និង ៤:១-៦ ពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទគឺជាអ្នកដែលធ្លាប់ជាផ្នែកមួយនៃសហគមន៍គ្រីស្ទសាសនា ប៉ុន្តែបានចាកចេញពីជំនឿ ដោយបង្ហាញថាពួកគេមិនដែលពិតជារបស់សហគមន៍នោះទេ។ ការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះការចាប់កំណើតជាមនុស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺជាសញ្ញាសម្គាល់ដែលផ្ទុយស្រឡះពីព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។ យ៉ូហានសង្កត់ធ្ងន់ថា «វិញ្ញាណទាំងអស់ដែលមិនទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវមិនមែនមកពីព្រះទេ។

នេះជាវិញ្ញាណរបស់មេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ» (យ៉ូហានទី១ ៤:៣, ០០០)។ ពួកអ្នកបោកប្រាស់ទាំងនេះផ្សព្វផ្សាយការបង្រៀនមិនពិតដែលនាំអ្នកដទៃឱ្យរង្វេង ដែលធ្វើឱ្យរាចរចាច់សម្រាប់អ្នកជឿក្នុងការសាកល្បងវិញ្ញាណ និងកាន់ខ្ជាប់នូវសេចក្តីពិតរបស់សាវ័ក (យ៉ូហានទី២ ១:៧៖ «ដ្បិតមានអ្នកបោកប្រាស់ជាច្រើនបានមកក្នុងពិភពលោក ដូច្នេះបើអ្នកមិនដឹងពីព្រះយេស៊ូវមកដោយរបៀបណា កុំទទួលយកគេទេ កុំជូនគេអ្វីឡើយ ព្រោះបើអ្នកជូនគេអ្វី អ្នកក៏ជាមួយគេដែរ» (យ៉ូហាន ១:៧)។ អ្នកដែលមិនទទួលស្គាល់ការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទក្នុងសាច់ឈាម។ អ្នកបែបនេះគឺជាអ្នកបោកប្រាស់ និងជាមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ» (០០០)។

វត្តមានរបស់ពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងព្រះវិហារគូសបញ្ជាក់ពីការពិតដែលថាការក្បត់ជំនឿអាចកើតឡើងសូម្បីតែក្នុងចំណោមអ្នកដែលលាក់ដូចជាផ្នែកនៃសហគមន៍ជំនឿក៏ដោយ។ ដូចដែលយ៉ូហានទី១ ២:១៩ បានចែងថា «ពួកគេបានចេញពីយើងទៅ ប៉ុន្តែពួកគេមិនមែនជារបស់យើងទេ ដ្បិតប្រសិនបើពួកគេជារបស់យើង នោះពួកគេនឹងនៅជាមួយយើងជានិច្ច»។ នេះគូសបញ្ជាក់ថាសមាជិកភាព ឬការចូលរួមគ្រាន់តែមិនធានានូវការតស៊ូនោះទេ មានតែជំនឿពិតប្រាកដ ដែលសម្គាល់ដោយការសារភាពថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ និងការចុះសម្រុងជាមួយព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតប៉ុណ្ណោះ ដែលធានានូវភាពរឹងមាំ។

លើសពីនេះ ការកើនឡើងនៃពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទគឺជាសញ្ញានៃថ្ងៃចុងក្រោយ៖ «កូនៗអើយ នេះជាម៉ោងចុងក្រោយហើយ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮថាមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទនឹងមក ឥឡូវនេះមានពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទជាច្រើនបានមកដល់ហើយ។ ដូច្នេះ យើងដឹងថានេះជាម៉ោងចុងក្រោយហើយ»

(១យ៉ូហាន ២:១៨)។ បរិបទនៃថ្ងៃចុងក្រោយនេះជំរុញអ្នកជឿឱ្យប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយដាក់ខ្លួននៅក្នុងសេចក្តីពិត ហើយពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីសម្គាល់ និងទប់ទល់នឹងការបោកបញ្ឆោត។ យ៉ូហានធានាថា «អ្នករាល់គ្នាបានឈ្នះពួកគេហើយ ដ្បិតព្រះអង្គដែលគង់នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា គឺធំជាងអ្នកដែលនៅក្នុងលោកិយទៅទៀត» (១យ៉ូហាន ៤:៤) ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើបុន្នាភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណដើម្បីការពារអ្នកជឿពីការក្បត់ជំនឿ។

៥. ការនៅក្នុងសាសនាចក្រមិនរារាំងការធ្លាក់ចេញនោះទេ

ព្រះគម្ពីរសង្កត់ធ្ងន់ថា ការក្លាយជាផ្នែកមួយនៃសាសនាចក្រតាមរយៈសមាជិកភាព ការចូលរួម ឬការចូលរួម០មិនធានានូវភាពសុំពីការក្បត់ជំនឿនោះទេ។ ការគ្រាន់តែចូលរួមជាមួយសហគមន៍ជំនឿមិនធានានូវការតស៊ូនោះទេ ព្រោះបុគ្គលម្នាក់ៗនៅតែអាចធ្លាក់ចេញដោយសារតែអំពើបាបដែលមិនប្រើចិត្ត ការលាក់ពុត ឬការបរាជ័យក្នុងការនៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ ដែលជារឿយៗត្រូវបានជះឥទ្ធិពលដោយស្មារតីនៃកំហុស។ វគ្គសំខាន់ៗបង្ហាញពីរឿងនេះ៖

- ១យ៉ូហាន ២:១៩៖ «ពួកគេបានចេញពីយើងទៅ តែពួកគេមិនមែនជាបរស់យើងទេ ដ្បិតបើពួកគេជាបរស់យើងមែន នោះពួកគេនឹងនៅជាមួយយើងជានិច្ច ប៉ុន្តែពួកគេបានចេញទៅ ដើម្បីឲ្យគេឃើញថា ពួកគេទាំងអស់គ្នាមិនមែនជាបរស់យើងទេ» (០០០)។ នៅក្នុងបរិបទ យ៉ូហានបានថ្លែងទៅកាន់អ្នកដែលជាប់ ប៉ុន្តែបានចាកចេញ ដោយបង្ហាញថាការចាកចេញរបស់ពួកគេបានបង្ហាញថា ពួកគេមិនមែនជាសមាជិកពិតប្រាកដទេ ដែលបង្ហាញថាការចូលរួមរបស់សាសនាចក្រតែងតែបង្កើនការធ្លាក់ចេញ។
- យូដាស ១:៤៖ «មានមនុស្សមួយចំនួនបានលួចចូលមកដោយមិនមានអ្នកណាកត់សម្គាល់... មនុស្សទុច្ចរិត ដែលបានបង្ខូចព្រះគុណរបស់ព្រះនៃយើងឲ្យ ហើយបដិសេធព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអម្ចាស់តែមួយគត់របស់យើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» (០០០)។ អ្នកក្បត់ជំនឿទាំងនេះ ដែលទទួលឥទ្ធិពលពីវិញ្ញាណនៃកំហុស បានស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិហារ ប៉ុន្តែបានធ្លាក់ចេញ ដែលបង្ហាញថាសមាជិកភាពព្រះវិហារមិនអាចការពារការក្បត់ជំនឿ (ផ្លីម៉ូថេទី ៤:១)។
- កូរិនថូសទី១ ៥:១-២៖ «តាមពិតមានដំណឹងថា មានអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា... ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ឆ្អឹងឆ្អែដែរ! តើអ្នករាល់គ្នាមិនគួរសោកសៅជាងនេះទេឬ?» (០០០)។ វគ្គមាននៃអំពើបាបដែលមិនប្រើចិត្តនៅក្នុងព្រះវិហារកូរិនថូស ដែលគ្មានការគ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍ ប្រឈមនឹងហានិភ័យក្នុងការនាំអ្នកដទៃទៅរកការក្បត់ជំនឿ ដូចជាវិញ្ញាណនៃកំហុសជំរុញអំពើបាប (ផ្លីម៉ូថេទី ៤:១)។
- ម៉ាថាយ ១៣:២៤-៣០, ៣៦-៤៣ (រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីស្រូវសាលី និងស្រងៃ)៖ ព្រះយេស៊ូវពិពណ៌នាអំពីស្រូវសាលី (អ្នកជឿពិត ដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត) និងស្រងៃ (អ្នកជឿមិនពិត ដែលទទួលឥទ្ធិពលពីវិញ្ញាណនៃកំហុស) ដែលដុះជាមួយគ្នានៅក្នុងនគរហូតដល់រដូវច្រូតកាត់ នៅពេលដែលស្រងៃត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ៖ «កូនមនុស្សនឹងចាត់ទេវតារបស់ទ្រង់ ហើយពួកគេនឹងប្រមូលអស់ទាំងមូលហេតុនៃអំពើបាប និងអស់អ្នកបំពានច្បាប់ចេញពីនគររបស់ទ្រង់» (ម៉ាថាយ ១៣:៤១)។ ស្រងៃ ដែលមាននៅក្នុងព្រះវិហារ ធ្លាក់ចុះ ដែលបង្ហាញថាសមាជិកភាពមិនធានានូវសេចក្តីសង្គ្រោះទេ។
- ហេព្រើរ ១០:២៥-២៦៖ «មិនភ្លេចការជួបជុំគ្នា ដូចជាទម្លាប់របស់អ្នកខ្លះឡើយ គឺត្រូវលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក... ដ្បិតបើយើង ប្រព្រឹត្តអំពើបាបដោយចេតនា បន្ទាប់ពីបានទទួលចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិតហើយ នោះគ្មានយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើបាបទៀតទេ» (០០០)។ សូម្បីតែអ្នកដែលជួបជុំគ្នាក្នុងព្រះវិហារក៏អាចធ្លាក់ចេញដោយសារអំពើបាបដោយចេតនាដែរ ប្រសិនបើពួកគេមិនអើពើ នឹងការលើកទឹកចិត្ត និងការតស៊ូ ជាពិសេសនៅក្រោមឥទ្ធិពលនៃវិញ្ញាណនៃការខុសឆ្គង។

ឧទាហរណ៍នៃពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទបង្ហាញបន្ថែមទៀតអំពីចំណុចនេះ។ ដូចដែលយ៉ូហានទី១ ២:១៩ បានបង្ហាញ ពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទធ្លាប់ជាផ្នែកមួយនៃសាសនាចក្រតែងតែ ប៉ុន្តែបានចាកចេញ ដែលបង្ហាញថាពួកគេមិនមែនជាអ្នកកាន់តាមជំនឿពិតប្រាកដនោះទេ។ ការចាកចេញរបស់ពួកគេបង្ហាញថាការចូលរួមរបស់សាសនាចក្រតែងតែ ផ្ទុយទៅវិញ វាគឺជាការសារភាពដ៏ពិតប្រាកដរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងការតស៊ូក្នុងសេចក្តីពិត ដែលសម្គាល់អ្នកជឿពិត។ វិញ្ញាណរបស់មេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទអាចជ្រៀតចូល ដែលនាំឱ្យមានការបោកបញ្ឆោត និងការធ្លាក់ចេញ ប្រសិនបើមិនត្រូវបានទប់ទល់ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។

៦. «វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរដែលចូលទៅក្នុងមនុស្ស»

ការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងលូកា ១១:២៤-២៦ និងម៉ាថាយ ១២:៤៣-៤៥ បង្ហាញពីគ្រោះថ្នាក់នៃការប្រើចិត្តមិនពេញលេញ៖

- «កាលណាវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញពីមនុស្សណាម្នាក់ហើយ... វាឃើញផ្ទះនោះត្រូវបានបោសសម្អាត ហើយរៀបចំរាល់ហើយ នោះវាក៏ទៅនៅវិញ្ញាណអាក្រក់ប្រាំពីរទៀត ដែលអាក្រក់ជាងវាទៅទៀត... ហើយសភាពចុងក្រោយរបស់មនុស្សនោះ ក៏អាក្រក់ជាងសភាពដំបូងទៅទៀត» (លូកា ១១:២៤-២៦)។

នៅក្នុងបរិបទ (លូកា ១១:១៤-២៨) នេះធ្វើតាមការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវអំពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណ និងភក្តីភាពចំពោះទ្រង់។ វាព្រមទាំង៖

- ការប្រើចិត្តមិនពេញលេញ៖ ការសម្អាតអំពើបាបដោយមិនបំពេញជីវិតរបស់មនុស្សម្នាក់ដោយព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត បន្ទុយល់ទុកនូវភាពងាយរងគ្រោះចំពោះវិញ្ញាណនៃកំហុស និងឥទ្ធិពលរបស់អារក្ស។
- ស្ថានភាពកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ៖ ការធ្លាក់ចូលទៅក្នុងអំពើបាបឡើងវិញ ដែលជំរុញដោយស្មារតីនៃកំហុស បណ្តាលឱ្យមានស្ថានភាពកាន់តែអាក្រក់ ដែលបង្កើនផលវិបាកនៃការក្បត់ជំនឿ។

□ ការភ្ជាប់ទៅនឹងការក្បត់ជំនឿ៖ រឿងប្រៀបប្រដូចនេះបង្ហាញពីគ្រោះថ្នាក់នៃការងាកទៅរកអំពើបាបវិញ្ញាណដ៏ទទួលបានសេចក្តីពិត ដោយស្របនឹងវិញ្ញាណនៃកំហុស (១យូហាន ៤:៦)។

នេះស្របនឹង ពេត្រុសទី២ ២:២០-២២ ដោយដកស្រង់សូភាសិត ២៦:១១ ថា “ដូចជាផ្លែដែលត្រូវទប់ទៅរកកំអ្នករបស់វាវិញ នោះមនុស្សល្ងង់ខ្លៅដែលធ្វើអំពើល្ងង់ខ្លៅរបស់ខ្លួនម្តងទៀត” (០០០) ដោយព្រមានថា “ស្ថានភាពចុងក្រោយបានក្លាយទៅជាអាក្រក់ជាងស្ថានភាពដំបូងទៅទៀត (ពេត្រុសទី២ ២:២០)។

៧. ការយល់ដឹងពីសៀវភៅយូដាស

យូដាសព្រមានអំពីពួកអ្នកក្បត់ជំនឿដែលរងឥទ្ធិពលដោយវិញ្ញាណនៃកំហុសឆ្គងថា៖

□ «មានមនុស្សមួយចំនួនបានលួចចូលមកដោយមិនមានអ្នកណាត់សម្គាល់... មនុស្សទុច្ចរិត ដែលបង្ខូចព្រះគុណរបស់ព្រះនៃយើងឲ្យទៅជាភាពត្រេកអរ ហើយបដិសេធព្រះអម្ចាស់ និងព្រះអម្ចាស់តែមួយគត់របស់យើង គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» (យូដាស ១:៤)។

លក្ខណៈរបស់ពួកគេគឺ៖

□ «ថ្មប៉ុប្រះទឹកលាក់កំបាំងនៅក្នុងពិធីដប់លៀងស្នេហារបស់អ្នក... ពពកគ្មានទឹក... ដើមឈើគ្មានផ្លែនៅចុងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ ងាប់ពីរដង ត្រូវបានរុះរើចេញរលកសមុទ្រដីសាហារ... ផ្កាយរង្វង ដែលភាពងងឹតទាំងស្រុងត្រូវបានរក្សាទុកជារៀងរហូតសម្រាប់ពួកគេ» (យូដាស ១:១២-១៣)។

យូដាសជំរុញថា ៖ « ចូរស្វាងខ្លួនឡើងក្នុងសេចក្តីជំនឿដ៏បរិសុទ្ធបំផុតរបស់អ្នករាល់គ្នា... ចូររក្សាខ្លួនក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ » (យូដាស ១:២០-២១) ហើយបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណាដល់អ្នកដែលមានចិត្តរើរាយ (យូដាស ១:២២-២៣) ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើ ការពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតដើម្បីទប់ស្កាត់ការក្បត់ជំនឿ ។

៨. ការយល់ដឹងពីកូរិនថូសទី១ ៥ និងម៉ាថាយ ១៥-១៦

□ កូរិនថូសទី១ ៥: លោកប៉ូលបាននិយាយអំពីអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទនៅក្នុងព្រះវិហារកូរិនថូស ដោយជំរុញឱ្យដកចេញនូវមនុស្សមានបាបដែលមិនស្រប «ចូរសម្អាតមនុស្សអាក្រក់ចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នា» (កូរិនថូសទី១ ៥:១៣)។ លោករាយបញ្ជីអំពើបាបដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់៖ «អំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ឬលោភលន់ ឬជាអ្នកថ្វាយបង្គំប្រព្រះ អ្នកជេរប្រមាថ អ្នកប្រមើក ឬអ្នកបោកប្រាស់» (កូរិនថូសទី១ ៥:១១)។ លោកប៉ូលប្រៀបធៀបអំពើបាបទៅនឹង «ដំបែ»៖ «ដំបែបន្តិចធ្វើឲ្យម្សៅទាំងមូលដំបែដុះឡើង» (កូរិនថូសទី១ ៥:៦)។ នៅក្នុងបរិបទ អំពើបាបទាំងនេះ ដែលទទួលឥទ្ធិពលពីវិញ្ញាណនៃកំហុស (ដើម្បីថេទី១ ៤:១) មានហានិភ័យនាំសហគមន៍ទៅរកការក្បត់ជំនឿ ប្រសិនបើមិនត្រូវបានដោះស្រាយ ព្រោះវាផ្ទុយពីការហៅរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតទៅកាន់ភាពបរិសុទ្ធ (អេភេសូរ ៤:៣០)។

□ ម៉ាថាយ ១៥:០១៦ ៖ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលអំពីភាពលាក់ពុត និងការបង្រៀនមិនពិត ដែលស្របនឹងវិញ្ញាណនៃការខុសឆ្គង ហើយ រួមចំណែកដល់ការក្បត់សាសនា ៖

□ ភាពលាក់ពុត៖ នៅក្នុងម៉ាថាយ ១៥:៧-៩ ព្រះយេស៊ូវច្រោលទោសពួកផារីស៊ី ដោយដកស្រង់សម្តីរបស់អេសាយថា “ប្រជាជននេះគោរពខ្ញុំដោយបង្ហាញមាត់របស់ពួកគេ ប៉ុន្តែចិត្តរបស់ពួកគេនៅឆ្ងាយពីខ្ញុំ ពួកគេថ្វាយបង្គំខ្ញុំជាឥតប្រយោជន៍ ដោយបង្រៀនតែបញ្ញត្តិរបស់មនុស្សជាគោលលទ្ធិ” (០០០)។ នៅក្នុងបរិបទ (ម៉ាថាយ ១៥:១-២០) ការប្រកាន់ខ្ជាប់ខាងក្រៅរបស់ពួកគេបិទបាំងចិត្ត ដែលប្រថុយនឹងការក្បត់ជំនឿ។

□ គ្រូក្លែងក្លាយ៖ ម៉ាថាយ ១៥:១៣-១៤ ចែងថា «គ្រប់រុក្ខជាតិទាំងអស់ដែលព្រះបិតាស្នាក់មិនបានដាំនឹងត្រូវដកចោល។ ទុកឲ្យពួកគេទៅ ពួកគេជាអ្នកណែនាំមនុស្សខ្ជាក់។ ហើយបើមនុស្សខ្ជាក់នាំមនុស្សខ្ជាក់ នោះទាំងពីរនាក់នឹងធ្លាក់ទៅក្នុងរណ្តៅ» (០០០)។ គ្រូក្លែងក្លាយ ដែលដឹកនាំដោយវិញ្ញាណនៃការភាន់ច្រឡំ លើកកម្ពស់ការបោកបញ្ឆោត នាំទៅរកការក្បត់ជំនឿ (កូរិនថូសទី២ ១១:៤)។

□ ការអំពាវនាវឱ្យមានសិស្សពិត៖ នៅក្នុងម៉ាថាយ ១៦:២៤-២៦ ព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនថា «បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ ចូរឲ្យអ្នកនោះលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯង ហើយផ្ទុកឈើឆ្ការរបស់ខ្លួន ហើយមកតាមខ្ញុំចុះ ដ្បិតអ្នកណាដែលចង់រក្សាជីវិតរបស់ខ្លួន នឹងបាត់បង់ជីវិតទៅ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលបាត់បង់ជីវិតរបស់ខ្លួនដើម្បីខ្ញុំ នោះនឹងរកឃើញជីវិតនោះវិញ» (០០០)។ ការអំពាវនាវឲ្យគោរពប្រតិបត្តិនេះ ដែលផ្តល់អំណាចដោយព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត ទប់ទល់នឹងឥទ្ធិពលនៃវិញ្ញាណនៃកំហុស។

៩. រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីព្រះរាជាណាចក្រ និងភាពពាក់ព័ន្ធរបស់វា

រឿងប្រៀបប្រដូចរបស់ព្រះយេស៊ូវបានគូសបញ្ជាក់ពីផលវិបាកនៃការធ្លាក់ចេញ ជាញឹកញយដោយសារតែស្មារតីនៃកំហុស៖

- រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីអ្នកសាបព្រោះ (ម៉ាថាយ ១៣:១-២៣)៖ គ្រាប់ពូជនៅលើដីចម្រុះក្នុងពេលមានការសាកល្បង (ម៉ាថាយ ១៣:២០-២១) ដោយខ្វះការណែនាំពីព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។
- រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីស្រូវសាលី និងស្រែង (ម៉ាថាយ ១៣:២៤-៣០, ៣៦-៤៣)៖ អ្នកជឿមិនពិត ដែលទទួលបានពិរិញ្ញាណនៃកំហុស ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យ។
- រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីស្រីព្រហ្មចារីដប់នាក់ (ម៉ាថាយ ២៥:១-១៣)៖ ស្រីព្រហ្មចារីដែលមិនបានត្រៀមខ្លួន ខ្វះវត្ថុមានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ត្រូវបានដកចេញ។
- រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីទេពកោសល្យ (ម៉ាថាយ ២៥:១៤-៣០)៖ អ្នកបម្រើដែលមិនស្មោះត្រង់ ដែលបដិសេធអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ត្រូវបានបណ្តេញចេញ។

១០. អ្នកដែលមិនព្រមចូលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ

ព្រះគម្ពីរកំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកដែលត្រូវបានដកចេញ ជាញឹកញាប់ដោយសារតែឥទ្ធិពលនៃស្មារតីនៃកំហុស៖

- វិវរណៈ ២១:៨៖ «ឯពួកកំសាក ពួកមិនជឿ ពួកគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើម ពួកឃាតករ ពួកអសីលធម៌ ពួកមន្តអាគម ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ និង ពួកអ្នកភូតភរទាំងអស់ នោះចំណែករបស់គេនឹងនៅក្នុងបឹងដែលឆេះដោយភ្លើង និងស្ពាន់ធ័រ» (០០០)។
- ម៉ាថាយ ៧:២១-២៣៖ «មិនមែនអស់អ្នកណាដែលនិយាយមកខ្ញុំថា ព្រះអម្ចាស់! នឹងចូលទៅក្នុងនគរស្ថានសួគ៌ទេ គឺជាអ្នកណា ដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាខ្ញុំវិញ» (០០០)។
- កូរិនថូសទី១ ៦:៩-១០៖ «ទោះបីអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ឬអ្នកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ឬអ្នកផិតក្បត់ ឬបុរស ដែលប្រព្រឹត្តអំពើស្រឡាញ់ភេទដូចគ្នា ឬចោរ ឬអ្នកលោភលន់ ឬអ្នកប្រមើក ឬអ្នកជេរប្រមាថ ឬអ្នកបោកប្រាស់ក៏ដោយ នោះនឹង មិនបានគ្រងនគរព្រះទុកជាមរតកឡើយ» (០០០)។
- កាឡាទី ៥:១៩-២១៖ «ឥឡូវនេះ កិច្ចការខាងសាច់ឈាមគឺច្បាស់ណាស់ហើយ គឺអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ អំពើសៅហ្មង អំពើត្រេកត្រអាល ការគោរពបូជារូបព្រះ អំពើអាបធ្មប់ អំពើស្អប់ខ្ពើម ជម្លោះ ការច្រណែន កំហឹង ការប្រជែងគ្នា ការបែកបាក់ ការច្រណែន ការផឹកស្រា ការរួមភេទតាមមាត់ និងអ្វីៗដែលស្រដៀងនឹងការទាំងនេះ។ ខ្ញុំសូមព្រមានអ្នករាល់គ្នា ដូចដែលខ្ញុំបានព្រមានអ្នករាល់គ្នាពីមុន អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបែបនេះ នឹងមិនគ្រងនគរព្រះជាមរតកឡើយ» (០០០)។

១១. ការជជែកវែកញែកខាងទ្រឹស្តីសាសនាស្តីពីសន្តិសុខអស់កល្បជានិច្ច៖ ការវិភាគ និងការរិះគន់

ការជជែកវែកញែកអំពីសន្តិសុខអស់កល្បជានិច្ច □ គោលលទ្ធិដែលអ្នកជឿពិតមិនអាចបាត់បង់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេ □ ត្រូវតែយល់នៅក្នុងបរិបទនៃការបង្រៀនត្រឹមត្រូវ និងការធ្វើតាមការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីឱ្យស្របនឹងការព្រមានប្រឆាំងនឹងការក្បត់ជំនឿ ការអនុវត្តខុសអាចជំរុញឱ្យមានការធ្វេសប្រហែស ធ្វើឱ្យខូចដល់ការព្រមានទាំងនេះ។ ការវិភាគនេះបញ្ជាក់អំពីបរិបទនៃ «ចៀមដែលឮសំឡេងរបស់ព្រះយេស៊ូវ» នៅក្នុងយ៉ូហាន ១០:២៧-២៩ ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើការគោរពប្រតិបត្តិយ៉ាងសកម្ម ហើយប្រើតែបទគម្ពីរដែលត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់នៅក្នុងបរិបទ ដើម្បីដោះស្រាយភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាជាក់ស្តែងជាមួយនឹងការព្រមានអំពីការក្បត់ជំនឿ។

ទិដ្ឋភាពទូទៅ

- និយមន័យ និងការសន្យា៖ សន្តិសុខអស់កល្បជានិច្ច មានន័យថា អ្នកដែលបានសង្គ្រោះពិតប្រាកដ ត្រូវបានរក្សាដោយប្រទានភាពរបស់ព្រះ។ យ៉ូហាន ១០:២៧-២៩ ចែងថា “ចៀមរបស់ខ្ញុំស្តាប់សំឡេងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្គាល់វា ហើយវាមកតាមខ្ញុំ។ ខ្ញុំឱ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់វា ហើយវានឹងមិនវិនាសឡើយ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចឆក់យកវាចេញពីដៃខ្ញុំបានទេ។ ព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលបានប្រទានវាមកខ្ញុំ ទ្រង់ធំជាងអ្វីៗទាំងអស់ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចឆក់យកវាចេញពីដៃព្រះវរបិតាបានឡើយ” (០០០)។ រ៉ូម ៨:៣៨-៣៩ បន្ថែមថា

“ទោះសេចក្តីស្លាប់ ឬជីវិត... ក៏ដោយ នឹងមិនអាចបំបែកយើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបានឡើយ” (០០០)។ ភីលីព ១:៦
ធានាថា “ព្រះអង្គដែលបានចាប់ផ្តើមធ្វើការល្អនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ទ្រង់នឹងធ្វើឲ្យវាបានសម្រេច” (០០០)។

□ បរិបទនៃយ៉ូហាន ១០:២៧-២៩ នៅក្នុងយ៉ូហាន ១០:១-៣០ ព្រះយេស៊ូវបានប្រៀបធៀបច្រៀមពិតរបស់ទ្រង់ជាមួយនឹងអ្នកដែលបដិសេធទ្រង់
(ឧទាហរណ៍ ពួកផារីស៊ី)។ «ចៀម» ដែលទទួលបានសន្តិសុខអស់កល្បជានិច្ចគឺជាអ្នកដែល៖

□ ស្តាប់សំឡេងទ្រង់៖ ពាក្យក្រិក ០០០០០ (០០០០០) បង្កប់ន័យពីការស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ដោយមានចេតនាគោរពប្រតិបត្តិ
ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងយ៉ូហាន ៨:៤៧ («អ្នកណាដែលមកពីព្រះ អ្នកនោះឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ» ០០០) និងយ៉ូហាន
១៤:២៣ («បើអ្នកណាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ» ០០០)។

□ ដើរតាមទ្រង់៖ ភាសាក្រិក ០០០០០០០០០ (០០០០០០០០០០) បង្ហាញពីការគោរពប្រតិបត្តិយ៉ាងសកម្ម និងជាប់លាប់
ដូចនៅក្នុងម៉ាថាយ ១៦:២៤ («បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ ចូរឲ្យអ្នកនោះលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯង ហើយផ្អាកឈើឆ្កាងរបស់ខ្លួន
ហើយមកតាមខ្ញុំ» ០០០)។ ដូច្នេះ សន្តិសុខដ៏អស់កល្បជានិច្ចអនុវត្តចំពោះអ្នកដែលស្តាប់ និងគោរពប្រតិបត្តិព្រះយេស៊ូវយ៉ាងសកម្ម
ដោយបង្កើតផលផ្លែស្របតាមជំនឿពិតប្រាកដ (ម៉ាថាយ ៧:១៦-២០) ដែលដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។

□ ការព្រមានឆ្ងុយគ្នា៖ ហេព្រើរ ៦:៤-៦ ព្រមានថា «វាមិនអាចទៅរួចទេ... ចំពោះអ្នកដែលធ្លាប់បានភ្លឺស្វាង... ហើយបន្ទាប់មកបានធ្លាក់ចេញ
នោះមិនអាចធ្វើឲ្យពួកគេប្រែចិត្តឡើងវិញបានទេ» (០០០)។ ហេព្រើរ ១០:២៦-៣១ ចែងថា «ប្រសិនបើយើងបន្តធ្វើបាបដោយចេតនា...
នោះគ្មានយញ្ញបូជាសម្រាប់អំពើបាបទៀតទេ» (០០០)។ ទាំងនេះបង្ហាញថា ការធ្លាក់ចេញគឺអាចធ្វើទៅបាន ដែលបង្កើតភាពតានតឹងជាក់ស្តែង
ដែលជារឿយៗត្រូវបានកេងប្រវ័ញ្ចដោយវិញ្ញាណនៃកំហុស។

ការដោះស្រាយភាពតានតឹង

ការសន្យានៃសន្តិសុខដ៏អស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងយ៉ូហាន ១០:២៧-២៩ អនុវត្តចំពោះច្រៀមពិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ - អ្នកដែលស្តាប់
និងដើរតាមទ្រង់តាមរយៈជំនឿ និងការគោរពប្រតិបត្តិជាបន្តបន្ទាប់ ដែលបានផ្តល់អំណាចដោយព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។ ការព្រមានអំពីការក្បត់ជំនឿសំដៅ
ដោយបង្ហាញថាពួកគេមិនមែនជាច្រៀមរបស់ទ្រង់ពិតប្រាកដទេ ដែលជារឿយៗត្រូវបានជះឥទ្ធិពលដោយវិញ្ញាណនៃកំហុស។ ចំណុចសំខាន់ៗ៖

□ អ្នកជឿពិតស្ទើរ យ៉ូហាន ១៥:៤-៦ បង្រៀនថា «ចូរនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នា... បើអ្នកណាមិននៅជាប់នឹងខ្ញុំទេ
អ្នកនោះនឹងត្រូវបោះចោលដូចជាមែកឈើ ហើយក្រៀមស្ងួត» (០០០)។ ការនៅជាប់តម្រូវឲ្យមានការគោរពប្រតិបត្តិ ដែលស្របនឹង
«ការដើរតាម» នៅក្នុងយ៉ូហាន ១០:២៧។ ហេព្រើរ ៣:១៤ បន្ថែមថា «យើងរួមចំណែកក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ប្រសិនបើយើងរក្សាទុកចិត្តដើមរបស់យើងឲ្យរឹងមាំ
(០០០)។ ច្រៀមពិតបង្ហាញពីការតស៊ូ ហើយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះបោះត្រាពួកគេ។

□ អ្នកក្បត់ជំនឿមិនមែនជាច្រៀមពិតទេ យ៉ូហានទី១ ២:១៩ ចែងថា «ពួកគេបានចេញពីយើងទៅ ប៉ុន្តែពួកគេមិនមែនជាប់របស់យើងទេ
ដ្បិតប្រសិនបើពួកគេជាប់របស់យើងមែន នោះពួកគេនឹងនៅជាមួយយើងជានិច្ច» (០០០)។ ឧទាហរណ៍ដូចជា យូដាស (ម៉ាថាយ
២៦:១៤-១៦) ដេម៉ាស (ធីម៉ូថេទី ២ ៤:១០) និងពួកសិស្សនៅក្នុងយ៉ូហាន ៦:៦៦ បង្ហាញថា អ្នកដែលបោះបង់ចោលមិនបានបន្តស្តាប់
និងដើរតាមព្រះយេស៊ូវទេ ដែលបង្ហាញថាពួកគេមិនមែនជាច្រៀមរបស់ទ្រង់ពិតប្រាកដទេ ដែលជារឿយៗត្រូវបានជះឥទ្ធិពលដោយវិញ្ញាណនៃកំហុស។

□ ការព្រមានជំរុញឱ្យមានភក្តីភាព៖ ហេព្រើរ ៦:៤-៦, ១០:២៦-៣១ និង ពេត្រុសទី២ ២:២០-២២ (ដកស្រង់សុភាសិត ២៦:១១)
ព្រមានប្រឆាំងនឹងជំនឿរាក់ៗ អំពើបាបដែលមិនប្រែចិត្ត ឬការកើតឡើងវិញ (ឧទាហរណ៍ «វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរ» នៅក្នុងលូកា
១១:២៤-២៦)។ ទាំងនេះជំរុញអ្នកជឿឱ្យជៀសវាងការពង្រីកយកន្តើយ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ១០:១២៖
«ចូរឱ្យអ្នកណាដែលគិតថាខ្លួនឈរ ចូរប្រយ័ត្នក្រែងលោដួល» (០០០) ហើយពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។

ការរិះគន់នៃការអនុវត្តខុស

ការអនុវត្តខុសនូវសន្តិសុខអស់កល្បជានិច្ចចំពោះអ្នកដែលមានជំនឿរាក់ៗ ឬមិនពិត (ឧទាហរណ៍ លូកា ៨:១៣; យូដាស ១:៤) ដែល
ទទួលឥទ្ធិពលពីស្មារតីនៃការខុសឆ្គង អាចបង្កើនភាពមិនខ្ជាប់ខ្ជាយរបស់ខ្លួន ដែលធ្វើឲ្យខូចដល់ការព្រមានប្រឆាំងនឹងការក្បត់ជំនឿ។ អ្នក
ដែលអះអាងពីសន្តិសុខ ប៉ុន្តែរស់នៅក្នុងអំពើបាបដែលមិនប្រែចិត្ត (កូរិនថូសទី១ ៥:១១) ឬភាពលាក់ពុត (ម៉ាថាយ ១៥:៨) មិនបានបំពេញ
តាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃយ៉ូហាន ១០:២៧០ពួកគេមិនឮ និងដើរតាមព្រះយេស៊ូវទេ។ រ៉ូម ៦:១-២ ឆ្លើយតបថា «តើយើងត្រូវបន្តប្រព្រឹត្ត
អំពើបាបដើម្បីឲ្យព្រះគុណបានចម្រើនឡើងឬ? មិនមែនដូច្នោះទេ!» (០០០)។ ការបង្រៀនត្រឹមត្រូវសង្កត់ធ្ងន់ថា សន្តិសុខអស់កល្បជានិច្ច
គឺសម្រាប់អ្នកដែលនៅជាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលបង្កើតផល (ម៉ាថាយ ៧:១៦-២០) ហើយស្របនឹងការអំពាវនាវរបស់ព្រះយេស៊ូវឲ្យគោរព
ប្រតិបត្តិ (ម៉ាថាយ ១៦:២៤; ទីតុស ២:១១-១២) ដែលដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។

១២. ក្តីសង្ឃឹម និងការស្តារឡើងវិញ

ព្រះគម្ពីរផ្តល់ក្តីសង្ឃឹម៖

- បំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះ៖ ធីម៉ូថេទី ១ ២:៤៖ ព្រះ «ចង់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ» (០០០)។ ពេត្រុសទី២ ៣:៩៖ ព្រះ «មិនចង់ឲ្យអ្នកណាម្នាក់វិនាសឡើយ» (០០០)។
- ការស្តារឡើងវិញ៖ លូកា ១៥:១១-៣២ (កូនដែលខ្លះខ្លាយ)៖ ការរើសត្រឡប់របស់កូនបង្ហាញពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះក្នុងការស្តារឡើងវិញ។ យ៉ូហាន ២១:១៥-១៩ (ពេត្រុស)៖ ព្រះយេស៊ូវស្តារពេត្រុសឡើងវិញបន្ទាប់ពីការបដិសេធរបស់គាត់។ កូរិនថូសទី២ ២:៥-១១ (មនុស្សមានបាបកូរិនថូស)៖ ប៉ុលជំរុញឲ្យមានការអភ័យទោសដើម្បីស្តារមនុស្សមានបាបដែលប្រែចិត្តឡើងវិញ។
- ការតស៊ូ៖ យ៉ូហាន ១៥:៤-៦៖ ការនៅជាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទធានានូវផលផ្លែ។ ហេព្រើរ ៣:១៣៖ «ចូរទូន្មានគ្នាទៅវិញទៅមកជារៀងរាល់ថ្ងៃ... ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នារឹងរូសដោយសារការបោកបញ្ឆោតនៃអំពើបាប» (០០០)។ យូដាស ១:២០-២៣៖ ការកសាងជំនឿ និងការបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណាជួយអ្នកជឿឲ្យតស៊ូតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។

១៣. ការយល់ដឹងបន្ថែម

- ការក្បត់ជំនឿនៅគ្រាចុងក្រោយ៖ ថែស្សាឡូនីចទី២ ២:៣ ព្រមានអំពីការក្បត់ជំនឿយ៉ាងទូលំទូលាយមុនថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់ដែលទទួលឥទ្ធិពលពីវិញ្ញាណនៃកំហុស។
- គ្រឿងភ្លេច៖ ពេត្រុសទី២ ២:១-៣ និងយូដាស ១:៤ គូសបញ្ជាក់ពីតួនាទីរបស់ពួកគេក្នុងការនាំអ្នកដទៃឲ្យរងផ្ទុះតាមរយៈវិញ្ញាណនៃការភាន់ច្រឡំ។
- វិន័យសាសនាចក្រ៖ ម៉ាថាយ ១៨:១៥-១៧ គូសបញ្ជាក់ពីដំណាច់នានាដើម្បីដោះស្រាយអំពើបាប ដោយការពារភាពបរិសុទ្ធរបស់សាសនាចក្រ។
- បរិបទប្រវត្តិសាស្ត្រ៖ ការគំរាមកំហែងដូចជាអ្នកកាន់សាសនាយូដា (កាឡាទី ១:៦-៩) និងលទ្ធិដ៏ល្អស្លឹក (យ៉ូហានទី១ ២:១៨-១៩) គូសបញ្ជាក់ពីភាពរីករាលដាលនៃការក្បត់ជំនឿ ដែលជារឿយៗត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងស្មារតីនៃកំហុស។
- សម្ពាធរបប្រឆាំង៖ ការរួមបញ្ចូលទៅនឹងតម្លៃលោកិយប្រឈមនឹងការក្បត់ជំនឿ (រ៉ូម ១២:២)។
- តួនាទីរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ៖ អេភេសូរ ៤:៣០ ព្រមានកុំឲ្យធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតព្រួយព្រះហឫទ័យ ដែលជាអ្នកបោះត្រាអ្នកជឿ។
- ការព្រមានបន្ថែម៖
 - កូល៉ុស ២:៨៖ ព្រមានអំពីទស្សនវិជ្ជា និងការបោកប្រាស់ ដែលជាញឹកញាប់ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដោយវិញ្ញាណនៃការភាន់ច្រឡំ។
 - ធីម៉ូថេទី ២ ២:១៨ ថ្កោលទោសអ្នកដែលងាកចេញពីសេចក្តីពិត។
 - វិររណៈ ៣:៥៖ សន្យាថា អ្នកដែលឈ្នះនឹងមិនត្រូវលុបឈ្មោះចេញឡើយ ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើការតស៊ូតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។
- ពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ និង សេចក្តីស្លាប់៖ ការលេចចេញនៃពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានភ្ជាប់ទៅនឹងគ្រាចុងក្រោយ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងយ៉ូហានទី១ ២:១៨ និង ថែស្សាឡូនីចទី២ ២:៣-៤ ដែលពិពណ៌នាអំពី «មនុស្សគ្មានច្បាប់» ដែលប្រឆាំងនឹងព្រះ។ ការតភ្ជាប់នេះសង្កត់ធ្ងន់លើតម្រូវការសន្តិសុខ និងភាពស្មោះត្រង់ ខណៈដែលការក្បត់ជំនឿ និងការបោកបញ្ឆោតកើនឡើងមុនពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមកវិញ។

១៤. តារាងសង្ខេប

ផ្លូវឆ្លងកាត់	ប្រធានបទ	ការយល់ដឹងសំខាន់ៗ
យេរេមា ៣:៦-១០ សាំយូអែលទី១ ១៥:១០-២៣	ការគោរពបូជារបស់អ៊ីស្រាអែល ការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់សូល	ការក្បត់ជំនឿដោយសារតែការគោរពបូជារបបព្រះ។ ការក្បត់ជំនឿផ្ទាល់ខ្លួនតាមរយៈមោទនភាព។
ម៉ាថាយ ២៦:១៤-១៦ ហេព្រើរ ៦:៤-៦, ១០:២៦-៣១	ការក្បត់របស់យូដាស ការបដិសេធបន្ទាប់ពីការត្រាស់ដឹង	ការក្បត់ជំនឿដែលជំរុញដោយភាពលោភលន់។ ផលវិបាកធ្ងន់ធ្ងរនៃការធ្លាក់ចេញ។

ផ្លូវឆ្លងកាត់	ប្រធានបទ	ការយល់ដឹងសំខាន់ៗ
កូរិនថូសទី១ ៥:៦-៨, ១១	ដំបែនៃអំពើបាប	អំពើបាប ដែលទទួលបានឥទ្ធិពលពីវិញ្ញាណនៃកំហុស បង្កឲ្យខូចខាត ដែលតម្រូវឲ្យមានការដកចេញ។
ម៉ាថាយ ១៥:៨, ២៣:២៧-២៨	ភាពលាក់ពុត	សេចក្តីសុចរិតខាងក្រៅបិទបាំងអំពើបាបខាងក្នុង ដែលជំរុញ ដោយវិញ្ញាណនៃកំហុស។
យូដាស ១:៤-១៣	គ្រូក្លែងក្លាយ និងអ្នកក្បត់ជំនឿ	បោកបញ្ឆោត និងត្រូវវិនាស ដែលជំរុញឲ្យពឹងផ្អែកលើព្រះវិញ្ញាណ នៃសេចក្តីពិត។
លូកា ១១:២៤-២៦ ម៉ាថាយ ១៣:១-២៣ វិវរណៈ ២១:៨	វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរ រឿងប្រៀបប្រដូចអំពីអ្នកសាបព្រោះ ការដកចេញពីព្រះរាជណាមាចក្រ	ការប្រើចិត្តមិនពេញលេញនាំទៅរកស្ថានភាពកាន់តែអាក្រក់ទៅៗក្រោមស្មារតីនៃកំហុស ជំនឿរាក់ៗនាំឲ្យធ្លាក់ចេញដោយគ្មានព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។ មនុស្សមានបាបដែលមិនប្រើចិត្ត ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យចូល ក្នុងនគរ។
ពេត្រុសទី២ ២:២០-២២; សូភាសិត ២៦:១១ ១យ៉ូហាន ២:១៩ ១យ៉ូហាន ៤:១-៦ យ៉ូហានទី១ ២:១៨-១៩, ៤:១-៦; យ៉ូហានទី២ ១:៧	ការរំលត្រឡប់ទៅរកអំពើបាប សមាជិកភាពសាសនាចក្រ វិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតនៃកំហុស ពួកប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ	ការកើតឡើងវិញធ្វើឲ្យស្ថានភាពរបស់មនុស្សម្នាក់កាន់តែអាក្រក់ទៅៗក្រោមស្មារតីនៃកំហុស ការនៅក្នុងព្រះវិហារមិនអាចការពារការក្បត់ជំនឿដោយគ្មានព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតនៃ ការសាកល្បងវិញ្ញាណសម្គាល់ការណែនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពីការបោកបញ្ឆោតរបស់ អ្នកបដិសេធការយាងមកចាប់កំណើតជាមនុស្សរបស់ព្រះគ្រីស្ទ អ្នកបោកបញ្ឆោតនៅក្នុងសាសនាចក្រ ជាសញ្ញានៃថ្ងៃចុងក្រោយ។

១៥. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ការក្បត់ជំនឿ ដែលកំណត់ដោយ ០០០០០០០០ និង ០០០០០០០០០ ពាក់ព័ន្ធនឹងការងាកចេញពីព្រះតាមរយៈការបះបោរ ការធ្វេសប្រហែស ឬការបោកបញ្ឆោត ដែលបានបង្ហាញជាឧទាហរណ៍ដោយអ៊ីស្រាអែល សូល យូដាស និងពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត (ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ) ការពារការក្បត់ជំនឿដោយអនុញ្ញាតឱ្យមានការសារភាពថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះអម្ចាស់ ការស្របនឹងសេចក្តីពិត ផលផ្តល់របស់ព្រះ និងការចុះចូលចំពោះព្រះ ខណៈពេលដែលវិញ្ញាណនៃកំហុស (ឥទ្ធិពលអារក្ស) លើកកម្ពស់វាតាមរយៈការបោកបញ្ឆោត ជំនឿរាក់ និងការបះបោរ។ លក្ខណៈរបស់អ្នកក្បត់ជំនឿរាក់មានភាពលាក់ពុត និងភាពងាយនឹងការបង្រៀនមិនពិត ដូចជាអ្វីដែលផ្សព្វផ្សាយដោយពួកមេប្រឆាំងព្រះ អាចប្តូរវិយាដូចជានៅក្នុងកូរិនថូសទី១ ៥ ដើរត្រង់ដំបែដែលពុករលួយ ហើយការនៅក្នុងព្រះវិហារមិនការពារការក្បត់ជំនឿទេ ដូចដែលបានឃើញជាមួយពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ (យ៉ូហានទី១ ២:១៩)។ «វិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរ» និងផ្លែដែលត្រឡប់ទៅក្នុងរបស់វារវិញបង្ហាញពីគ្រោះថ្នាក់នៃការ ខណៈពេលដែលរឿងប្រៀបប្រដូចរបស់យូដាស និងនគរព្រមទាំងអំពីការវិនិច្ឆ័យ។ គ្រូបង្រៀនក្លែងក្លាយ រួមទាំងពួកមេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ ធ្វើឱ្យការក្បត់ជំនឿកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងដោយលើកកម្ពស់ការបោកបញ្ឆោត។ មនុស្សមានបាបដែលមិនប្រើចិត្តត្រូវបានដកចេញពីនគររបស់ព្រះ ប៉ុន្តែបំណងប្រាថ្នារបស់ព្រះសម្រាប់ការប្រើចិត្តផ្តល់នូវក្តីសង្ឃឹម។ សន្តិសុខអស់កល្បជានិច្ច នៅពេលដែលមានបុគ្គលនៅក្នុងការបង្រៀនត្រឹមត្រូវ និងការធ្វើតាមការបង្រៀនរបស់ព្រះយេស៊ូវឱ្យបានត្រឹមត្រូវ នឹងពង្រឹងការតស៊ូតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែការអនុវត្តខុសប្រឈមនឹងហានិភ័យនៃការ អ្នកជឿត្រូវតែសាកល្បងវិញ្ញាណ (១យ៉ូហាន ៤:១) នៅជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ ហើយទុកចិត្តលើសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ប្រោសលោះរបស់ព្រះ ជាពិសេសនៅចំពោះមុខការបោកបញ្ឆោតរបស់មេប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ។